

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבוֹר

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם א' שְׁבֻט (ראש חודש שבט) (הילולת

רבי משה ברסלבר זי"ע (תלמיד מוהרנ"ת))

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי הַיּוֹמֵי:

תּוֹרַה מִטּ לָשׁוֹן רַצְנוּ, זְכוּנוּ לְבִרְכָה:

לְשֵׁמֶשׁ שָׁם אֶהֱל בָּהֶם וְהוּא בְּחַתָּן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ וְכוּ' (תהלים י"ט):

א כִּי קָדַם הַבְּרִיאָה הָיָה אֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין סוּף. וְרָצָה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִתְגַּלָּה מַלְכוּתוֹ, וְאֵין מְלֶךְ בְּלֹא עַם, וְהֶצְרֵךְ לְבְרָא בְנֵי אָדָם, שְׂיִקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתוֹ. וְהִתְגַּלוּת מַלְכוּתוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֶלָּא עַל-יְדֵי הַמַּדוּת, שְׂעַל-יְדֵי הַמַּדוּת מְשִׁיגִין אֶל-הוֹתוֹ, וְיוֹדְעִין שְׂיֵשׁ אָדוֹן מוֹשֵׁל וּמְנַהִיג: וְצִמְצַם אֶת הָאֹר אֵין סוּף לְצַדִּיק, וְנִשְׁאַר חָלָל פָּנוּי. וּבְתוֹךְ הַחֲלָל הַפָּנוּי, בָּרָא הָעוֹלָמוֹת (בְּמִבְאֵר בְּ"עֵץ-חַיִּים" בְּתַחֲלָתוֹ בְּהִיכַל א' עֲנָף ג'), וְהֵן הֵן מַדוּתָיו:

וְהַלֵּב הוּא הַצִּיר שֶׁל הַמַּדוּת, הֵינּוּ הַחֲכָמָה שְׂבַלֵּב, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שְׂמוֹת ל"א): "וּבַלֵּב כָּל חֲכָם לֵב" וְכוּ'. וְעַקֵּר הַיְצִירָה הִיְתָה בְּחֲכָמָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תהלים ק"ד): "כָּלֶם בְּחֲכָמָה עָשִׂיתָ". נִמְצָא שְׂהַלֵּב הוּא הַצִּיר, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (שָׁם ע"ג): "צוּר לְבָבִי". וְאֵית יְצִירָה לְטָב וּלְבִישׁ, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכוּנוֹם לְבִרְכָה (בְּרָכוֹת ס"א): "וַיִּצֶר" – בְּשָׁנֵי יוֹדִין וְכוּ'. וְהֵם שְׁנֵי יְצָרִין, יִצֵּר טוֹב וַיִּצֶר הָרָע. הֵינּוּ מִחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת, הֵם יִצֵּר טוֹב. וּמִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, הֵם יִצֵּר הָרָע. כִּי עַקֵּר הַיְצָרִים, הֵם הַמִּחֲשָׁבוֹת וְהַחֲכָמוֹת שְׂבַלֵּב, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ו'): "כִּי יִצֶר מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ" וְכוּ'. וְכִשְׂאָדָם חוֹשֵׁב

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתנב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

בְּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת, הוּא מְטַמְּטֵם אֶת הַחֶלֶל שֶׁל הַבְּרִיאָה, שֵׁשׁ הַתְּגִלוֹת הַמְּדוּת. כִּי הַלֵּב הוּא צוֹר הָעוֹלָמִים, הֵינּוּ צוֹר הַמְּדוּת. כִּי לְפִי אֹזֵר לְהַבִּיט שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּגַלוֹת מִהַמְּדוּת. כִּי אֹזֵר לְהַבִּיטוֹ, הוּא עַד אֵין סוּף, הֵינּוּ אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית לְתַשׁוּקָתוֹ.

וְצָרִיד: לְצַמְצֵם הַהִתְלַהֲבוּת, כְּדֵי שִׁישָׂאָר בְּלֵב חֶלֶל, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים ק"ט): "וְלִבִּי חֶלֶל בְּקֶרְבִּי". וְעַל־יְדֵי הַצְּמִצּוּם שֶׁל הַהִתְלַהֲבוּת, יוּכַל לָבוֹא לְהַתְּגַלוֹת מִהַמְּדוּת, הֵינּוּ לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה. וּמַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת שְׁבִלֵב, הֵן יְצָרִין טָבִין. שְׁעַל יָדֵן נִתְּגַלִּין פְּעֻלוֹת וּמְדוּת טוֹבוֹת, וְהֵינּוּ יְצִירָה לְטָב. וְכִשְׁחֹזֵב מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת, הוּא מְטַמְּטֵם הַלֵּב, בְּבַחֲיַנַּת עֲרֻלַּת לֵב. וּמְקַלְקֵל אֶת הַבְּרִיאָה, הֵינּוּ הַחֲכָמָה שְׁבִלֵב. כִּי הַיְצָר הָרָע הוּא טַפְּשׁוֹת הַלֵּב, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים י'): "וּמִלְּתֶם אֶת עֲרֻלַּת לְבַבְכֶם", וְתִרְגְּמוּ: "יֵת טַפְּשׁוֹת לְבָבוֹן". וְטַפְּשׁוֹת, הוּא קְלָקוּל הַבְּרִיאָה, שֶׁהִיא עַל־יְדֵי הַחֲכָמָה:

נִמְצָא: כְּשֶׁאָדָם חֹזֵב מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת בְּלִבּוֹ אֵיךְ לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה נַעֲשֶׂה לָבוֹ, בְּבַחֲיַנַּת: "צוֹר לְבָבִי", וּבְבַחֲיַנַּת: "וְלִבִּי חֶלֶל בְּקֶרְבִּי", שְׂכָתוֹךְ הַחֶלֶל יִתְּגַלוּ פְּעֻלוֹתָיו. וְעַל יְדֵי פְּעֻלוֹתָיו וּמְדוּתָיו הַטּוֹבִים, יִתְּגַלֶּה שֶׁהוּא מְקַבֵּל עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה:

וְזֶה פִּירוּשׁ, (תְּהִלִּים פ"ז): "וְשָׂרִים כְּחוֹלְלִים" וְכוּ'. וְשָׂרִים, זֶה בְּבַחֲיַנַּת הַתְּגִלוֹת מַלְכוּת, בְּבַחֲיַנַּת 'שָׂרָה עַל הָעוֹלָם כָּלוּ' (בְּרָכוֹת י"ג), בְּבַחֲיַנַּת (זְכָרְיָה י"ד): "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ וְכוּ'. כְּחוֹלְלִים כָּל מַעֲיָנֵי בָד", הֵינּוּ לְפִי הַחֶלֶל שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל־יְדֵי מַחְשָׁבוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, כֵּן הַתְּגִלוֹת מַלְכוּתוֹ:

ב וְזָה בְּחִינַת (דְּבָרִים י"א): "וְלֹעֲבָדוּ בְּכָל לְבַבְכֶם", 'אִיזְהוּ עֲבֹדָה שְׁבִלֵב זֶה תִּפְלָה' (תְּעֵנִית ב). כִּי תִּפְלָה בְּחִינַת מַלְכוּת דָּוִד, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים ק"ט): "וְאַנִּי תִּפְלָה". וְעַקֵּר הַתִּפְלָה תְּלוּי בִּלְבַב, שְׂיִשִּׁים כָּל לְבוֹ עֲלֵיהָ. שְׁלֹא יִהְיֶה בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיָּה כ"ט): "בְּשִׁפְתָם כְּבֹדוֹנֵי וְלִבָּם רַחֵק מִמֶּנִּי". כִּי תִּפְלָה שְׁבִלֵב, הִיא בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת מַלְכוּתוֹ, בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי, בְּתוֹךְ הַמְּדוּת, בְּתוֹךְ הָעוֹלָמוֹת:

ג וְזָה בְּחִינַת ה"א, כִּי דָּלָת הִיְתָה, וְאֶת־חֲזֵרֶת וְנִעְשִׂית ה"א (עֵיִן תִּי' כ"א (דף מ"ז). וּבְזוּהַר חֲקַת ק"פ:). כִּי דָּלָת הַיְוִיִת, לְשׁוֹן דָּלָה וְעֵנִיָּה. הֵינּוּ כְּשִׁמְטִמְטִים לְבוֹ בְּטַפְּשׁוֹת, וְאִין עָנִי אֵלֶּא בְּדַעַת' (נְדָרִים מ"א), וְאִז הִיא בְּחִינַת דָּלָת. וְכִשְׁמִקְדֵּשׁ מִחֲשִׁבְתּוֹ, וְלִית קְדֻשָּׁה פְּחוֹת מֵעֲשָׂרָה (מִגְּלָה כ"ג). וְהִיא בְּחִינַת יו"ד (תְּקוּנָה י'), שְׁמִמְשִׁיךְ לְתוֹךְ הַדָּלָת, וְנִעְשִׂית ה':

ד וְכִשְׁמִקִּים הַתִּפְלָה, אֶת בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּבְחִינַת: "וְלֹעֲבָדוּ בְּכָל לְבַבְכֶם", זֶה בְּחִינַת: "הִיא הָעוֹלָה" (וַיִּקְרָא ו'): בְּחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ח'): "מִי זֹאת עוֹלָה", 'מִי עִם זֹאת עוֹלָה' (תְּקוּמַת הַזֵּהָר י' וְתְקוּנָה כ"א ל ל"ח ס"ט). וְהֵם שְׁנֵי בְּתִים בֵּיתָא עֲלָאָה וּבֵיתָא תַּתָּאָה, שְׂיִשׁ לְשִׁנְיָהֶם עֲלֵיהָ, כִּי לֹא אָבּוּא בְּעִיר עַד דְּבִקְרָבָךְ קְדוּשָׁה:

[פְּרוּשׁ כִּי רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה, דְּרָשׁוּ (תְּעֵנִית ח'): עַל פְּסוּק **זֶה (הוֹשַׁע י"א):** "בְּקִרְבְּךָ קְדוּשׁ וְלֹא אָבּוּא בְּעִיר", 'נִשְׁבַּע הַקְּדוּשָׁה-פְּרוּדָה-הִיא שְׁלֵא יִכְנַם בִּירוּשָׁלַיִם שְׁלִמְעָלָה, עַד שְׂיִבְנָה יְרוּשָׁלַיִם שְׁלִמְטָה'. וְאִיתָא בְּכַתְבֵי הָאֲר"י, זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה, שְׁחִבְנָה עַל-פִּי סוּד הוּא, שְׂבִינָה אֲמָא עֲלָאָה, בֵּיתָא עֲלָאָה, הִיא בְּחִינַת יְרוּשָׁלַיִם שְׁלִמְעָלָה. וּמַלְכוּת, בֵּיתָא תַּתָּאָה, הִיא בְּחִינַת יְרוּשָׁלַיִם שְׁלִמְטָה. שְׂאִין הִיחוּד שְׁלִמְעָלָה, שְׁחִינָה בְּחִינַת עֲלִית

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתלד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
זמרה זמרה "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ביתא עלאה נשלם, עד שנבנה ונשלם בחינת מלכות בשלמות,
שהיא בחינת עליית ביתא תתאה וכו' עין שם.

וזהו מה שכתב רבנו, זכרוננו לברכה, מי עם זאת עולה וכו'.
כי בינה לבא (פתח אליהו). היא בחינת ביתא עלאה, בחינת
מי. ומלכות, היא בחינת ביתא תתאה, בחינת זאת. ועל ידי
בחינות אלו הנ"ל הנאמרים בתורה הזאת, על ידי זה יש לשני
בתים אלו עליה. שהם ביתא עלאה וביתא תתאה. שהם בחינת
מי עם זאת. הינו על ידי שמצמצם אור התלהבות לבו, שלא
יתלהב יותר מדי, כדי שיוכל לעבד את השם יתברך בהדרגה
ובמדה. ומקדש את מחשבתו לבלי לחשב שום מחשבות רעות,
רק לחשב תמיד מחשבות קדושות. שהם בחינת יצר טוב, בחינת
חכמה שבלב. שעל ידי זה מציר המדות טובות, וזוכה לעשות
פעלות ומעשים טובים ומדות טובות. ועל ידי זה נתגלה בחינת
מלכות, כי נתגלה שהוא מקבל על מלכות שמים שלמה. ואז יש
עליה לבחינת מלכות, שהיא ביתא תתאה. אזי דיקא עולה גם
ביתא עלאה, שהיא בחינת בינה לבא. כי באמת שניהם אחד,
ואחת תלויה בהתקפתה:

סדר קצור לקוטי מזהר"ן הישנים:

לשמש שם אהל בהם - מט

א כל אחד מישראל הוא חלק אלקי ממעל ועקר האלהות הוא
בלב. והאלהות שבלב איש הישראלי הוא בחינת אין סוף כי אור
להביותו הוא עד אין סוף הינו שאין סוף ואין תכלית לתשוקתו.
ולפי גדל התלהבות הלב של איש הישראלי שהוא עד אין סוף
לא היה אפשר לו לעשות שום עבודה ולא היה יכול לגלות שום

מדה טובה, כי מגדל התלהבותו עד אין סוף אינו יכול לעשות
 שום דבר. וזה בחינת מה שבתחלת הבריאה לא היה מקום
 לבריאה מחמת שהיה הכל אין סוף ברוך הוא, ורצה הקדוש-
 ברוך הוא שיתגלה מלכותו ואי אפשר להשיג זאת אלא על ידי
 המדות שהם העולמות, שעל ידי זה משיגין אלהותו ויודעין שיש
 אדון ומושל ומנהיג. על כן צמצם אורו האין-סוף לצדדין ונשאר
 חלל פנוי ובתוכו פרא העולמות. על כן בהכרח צריך כל אדם
 לצמצם אור להביות לבו שהוא עד אין סוף כדי שיוכל לעבד את
 השם יתברך בהדרגה ובמדה. כי השם יתברך רוצה בעבודתנו
 שנעבד אותו במדות טובות שעל ידי זה נתגלה מלכותו יתברך:

ב וכשמצמצם התלהבות לבו שלא יבער יותר מדי אפי נשאר
 חלל פנוי בלב בחינת: "ולבי חלל בקרבי" (תהלים ק"ט כב), ובתוכו
 נתגליו מדותיו הטובות שהוא סוד בריאת העולמות שהיה בתוך
 חלל הפנוי כנ"ל. ועקר הבריאה היה על ידי חכמה כמו שכתוב:
 "כלם בחכמה עשית" (שם ק"ד כד), וזהו בחינת מה שעקר עבודת
 ה' לזכות למדות טובות ומעשים טובים הוא על ידי ששומר
 החכמה שבלב הינו מחשבות לבו שזהו עקר היצרים, כמו
 שכתוב: "וכל יצר מחשבות לבו" (בראשית ו' ה). על כן הלב הוא
 הציר של המדות הינו החכמה שבלב בחינת: "צור לבבי" (תהלים
 ע"ג כו) (ועין ברכות י) בבחינת: "ויצר" בשני יודין (ברכות ס"א) יצירה
 לטב ולביש בחינת שני יצרים הינו מחשבות טובות הם יצר טוב
 ומחשבות רעות הם יצר הרע. על כן כל תקון האדם וקלקולו חס
 ושלום הכל תלוי בשמירת המחשבה שבלב (ועין לעיל סימן ל"ה):

ג וכשנזהר ממחשבות רעות וחושב מחשבות טובות בלבו איך
 לעבד את השם יתברך בזה נעשה לבו בבחינת "צור לבבי" כנ"ל

רסב (כב) כִּמְהַ פְּעָמִים חָזַר בְּעֶצְמוֹ דְּבַרֵי הָעוֹלָם שְׂאוֹמְרִים עָלָיו שְׂאִין כָּאֵן מְמַצֵּעַ, רַק אִזּוֹ שְׂהוּא חָס וְשָׁלוֹם כְּמוֹ שֶׁהִמְתַּנְּגָדִים בּוֹדִים עָלָיו וְכוּ' הַדּוֹבְרִים עַל צְדִיק עֲתָק רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכוּ', אִזּוֹ אִם הוּא לְהַפְּדָ שְׂהוּא צְדִיק אֲמַתִּי, אֲזִי הוּא חֲדוּשׁ נִפְלָא וְנוֹרָא וְנִשְׁגָב שְׂאִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר בְּמַח אֲנוּשִׁי כְּלָל. כִּי כֶּךָ הָיוּ רְגִילִים רַב הָעוֹלָם לֹאמַר עָלָיו זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה. וְהוּא זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה חָזַר בְּעֶצְמוֹ דְּבוֹרִים אֵלֹו כִּמְהַ פְּעָמִים וְרַמְזוֹ לָנוּ שֶׁהָאֲמַת הוּא כֵּן שְׂאִין כָּאֵן מְמַצֵּעַ. וְהַבּוֹחֵר יִבְחַר לֹו הָאֲמַת כִּי הָאֲמַת הוּא אֶחָד. (וְעֵינִן בְּסִימָן נ"א בְּלִקוּטֵי א) וּמִזֵּאת הַשְּׂיַחָה בְּעֶצְמָהּ יוֹכֵל לְהַבִּין מְעַט גְּדֻלָּתוֹ, כִּי עַל־יַדֵי עֵצִים הַהִתְנַגְּדוֹת וְהַמְחַלְקָת יוֹכֵל לְהַבִּין הָאֲמַת בְּהַפְּדָ מִמֶּשׁ, וְיִתְפַּלֵּא עַל עֵצִים גְּדֻלָּתוֹ בְּלִי שְׁעוֹר כִּי אִין כָּאֵן מְמַצֵּעַ כִּנ"ל וְהֵבֵן הֵיטֵב הָאֲמַת לְאֲמַתוֹ:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

ד כְּשֶׁאָדָם מֵרְגִישׁ אִיזָה רַעְבוֹן שְׂמַתְגִּבֵּר עָלָיו תֵּאָוֹת אֲכִילָה, יִדַּע שְׂיִשׁ לֹו שׁוֹנְאִים; בְּכֵן צָרִיךְ לְשַׁדֵּד וּלְשַׁבֵּר הַבְּהֵמִיּוֹת שְׁלֹו הַמְתַּאָוָה לְאָכֵל, כִּי עַקֵּר הָרַעְבוֹן הוּא לְבַהֲמִיּוֹת, וְעַל־יַדֵי־זֶה יִנְצֵל מִהַשׁוֹנְאִים (שם לט).

ה עַל־יַדֵי תֵּאָוֹת אֲכִילָה בָּא מַחְלָקָת, שְׂמַחְרָפִין וּמְבִזִין אוֹתוֹ. וְכִשְׂמַשְׁבְּרִין אֵת תֵּאָוֹת אֲכִילָה, זוֹכֵה לְשָׁלוֹם, וְאִזּוֹ יִשׁ גַּם לְמַעְלָה שָׁלוֹם בְּמֵרוֹמָיו, וְאִזּוֹ נִתְגַּלָּה וְנִתְרַבָּה שִׁבְעַ גְּדוֹל בְּעוֹלָם (שם).

ו מִי שְׂהוּא מְשַׁקֵּעַ בְּתֵאָוֹת אֲכִילָה, בִּידוּעַ שְׂהוּא רַחוּק מֵאֲמַת וּבִידוּעַ שְׂדִינִים שׁוֹרִים עָלָיו, גַּם זֶה סִימָן עַל דְּלוּת, גַּם יְבוֹא לִידֵי בְזִיוְנוֹת וּבוֹשׁוֹת (שם מז).

ז מִי שְׂהוּא מְשַׁבֵּר תֵּאָוֹת אֲכִילָה, הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה עַל־יָדוֹ מוֹפְתִים (שם).

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'יתלח - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
ז"ה חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ח יֵשׁ שְׁנֵי בְנֵי-אָדָם שֵׁשִׁנִּים אֶת יְמֵיהֶם, וַיֵּשׁ שְׁנֵפְלוּ לְבַחֲיַנַת שְׁנָה
עַל-יְדֵי תַאֲוֹת וּמַעֲשִׂים רָעִים, וַיֵּשׁ שָׁהֶם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וַיְפִים, רַק
שְׁנֵפִילְתָם עַל-יְדֵי אֲכִילָה, כִּי לְפַעֲמִים כְּשֹׂאֹכֵל אָדָם מֵאֲכָל שְׁלֹא
נִתְבָּרַר עֲדִין לְמֵאֲכָל אָדָם, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל מֵחוּ לְבַחֲיַנַת שְׁנָה, כִּי
כְּשֹׂאֹכֵל בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, אֲזִי מֵאִיר פָּנָיו, הֵינּוּ שְׂכָלוֹ, עַל-יְדֵי
אֲכִילָתוֹ, אֲבָל כְּשֹׂאִין אֲכִילָתוֹ בְּקִדְשָׁה, אֲזִי הַמֵּאֲכָל מְבִיא רַע אֶל
הַלֵּב וְעַל-יְדֵי-זֶה אוֹבֵד אֶת פָּנָיו וְנוֹפֵל לְבַחֲיַנַת שְׁנָה, וְאֶפְלוֹ
שְׁנַדְמָה לְהַעוֹלָם שֶׁהוּא עוֹבֵד הַשֵּׁם וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה,
אֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא בְּבַחֲיַנַת שְׁנָה, כִּי כָל עֲבוּדָתוֹ נִשְׁאָר לְמַטָּה וְאִין
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נַחַת מִמֶּנּוּ, וְצָרִיד לְעוֹרְרוֹ מִשְׁנָתוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר
לְעוֹרְרוֹ כִּי-אִם כְּשִׁמְתְּעוֹרֵר תְּחַלָּה קֶצֶת מֵעֲצָמוֹ. וְהַתְּעוֹרְרוֹת
הַשְּׁנָה, שְׁלֹא יִבְלָה יָמָיו חֵם וְשָׁלוֹם בְּשְׁנָה, זֹכִין עַל-יְדֵי סְפוּרֵי-
מַעֲשִׂוֹת שֶׁל הַצְּדִיקֵי-אֱמֶת. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֵה לָבוֹא לְצַדִּיק כְּזֶה שְׂיוֹכֵל
לְעוֹרְרוֹ מִשְׁנָתוֹ שְׁלֹא יֵישֵׁן אֶת יָמָיו, חֵם וְשָׁלוֹם (שם ס).

ט מֵאֲכָל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיד לְהִיּוֹת מֵאֲכָל אַחַר שְׁנַתְבָּרַר וְאִין בּוֹ
שׁוֹם תְּעַרְוֹבוֹת מִהַסְטֵרָא-אַחָרָא, כִּי מֵאֲכָל שְׂיֵשׁ בּוֹ תְּעַרְוֹבוֹת,
עַל-יְדֵי מֵאֲכָל כְּזֶה יוֹכֵל הָאָדָם לְחַטָּא. וְהַבְּרוּר שֶׁל הַמֵּאֲכָלִים הוּא
עַל-יְדֵי אֱמוּנָה שְׁזוֹכִין עַל-יְדֵי תְּעַנִּית, וְאִז נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי אֲכִילָתוֹ
יְחִיד קְדֵשׁ-בְּרִיד-הוּא וְשְׂכִינְתָהּ אֶפְיִן בְּאֶפְיִן (שם סב).

סְדֵר שְׂיֵחוֹת הַר"ן הַיְוֹמִי:

קמג כִּי יֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי אֲכִילַת הַבְּהֵמִיּוֹת דְּהֵינּוּ שְׂיֵשׁ אָדָם שְׂאֹכֵל
בְּתַאֲוָה גְּדוֹלָה כְּבִהְמָה וְהַמֵּאֲכָל הוּא מֵאֲכָל אָדָם, וַיֵּשׁ אָדָם שְׂאֹכֵל
כְּאָדָם אֲבָל הַמֵּאֲכָל אִינוּ מֵאֲכָל אָדָם דְּהֵינּוּ שְׂהַנִּיצוֹצוֹת לֹא
נִתְבָּרְרוּ כָּל-כֶּךָ שְׂרָאוֵי לְאָדָם, אֲלֵא הוּא מֵאֲכָל בְּהֵמָה וְהַאֹכֵל
מִשְׁנֵי הַמֵּאֲכָלִים הָאֵלּוּ בָּא לִיְדֵי חָלִי הַקְּדִיחַת וְזֶה שְׂכַתוֹב (תְּהֵלִים

סו"ב): "הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֵאשֵׁנוּ" דִּהְיִינוּ כְּשֶׁאָנוּ בְּמִדְרָגָה קְטַנָּה שְׂאָדָם גָּדוֹל מִמֶּנּוּ שְׂאָנוּ אוֹכְלִים מִשְׁנֵי הַמֵּאכְלִים הַנִּ"ל, אָזִי "בָּאֵנוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם" הֵינּוּ קָר וְחָם דִּהְיִינוּ קְדִיחַת וְאֶפְלוּ הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים גַּם־כֵּן כָּךְ, שְׂקִדְחַת בָּא מִן מֵאֲכָל יוֹתֵר וְזֶה בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם־כֵּן כָּךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם הוּא בְּבַחֲיִנַת דַּעַת אָזִי יֵשׁ בוֹ אֲהָבָה וִירָאָה דְקִדְשָׁה וּכְשֶׁנּוֹפֵל חָם וְשָׁלוֹם, מְבַחֲיִנַת דַּעַת אָזִי נּוֹפֵל לְאֲהָבָה וִירָאָה הַנְּפוּלָה וּכְשֶׁאָדָם אוֹכֵל אֶחָד מִשְׁנֵי הַמֵּאכְלִים הַנִּ"ל הוּא נּוֹפֵל מְבַחֲיִנַת דַּעַת כִּי (קִהְלֵת גִּיט): "מוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין" הֵינּוּ בְּבַחֲיִנַת דַּעַת בְּבַחֲיִנַת (אִיּוֹב כַּחֲיִיב): "הַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא" נִמְצָא כְּשֶׁאוֹכֵל מֵאֲכָלִים כְּאֵלוֹ הוּא בְּבַחֲיִנַת בְּהֵמָה וְנוֹפֵל מְבַחֲיִנַת דַּעַת וְנוֹפֵל בְּאֲהָבָה וִירָאָה הַנְּפוּלָה וְזֶה שְׂפָתוֹב "הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֵאשֵׁנוּ" הֵינּוּ כַּנִּ"ל, אָזִי "בָּאֵנוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם" דִּהְיִינוּ בְּאֲהָבָה וִירָאָה הַנְּפוּלָה:

קָמַד כְּשֶׁבָּא מִלְּמַבְרָג וְהָיָה עֲדִין הַחוֹלְאָת שְׁלוֹ דִּהְיִינוּ הַחוּסְט (שְׁעוּל, שְׁחַפֵּת) מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְאֵז הָיָה נוֹסֵעַ כְּמַעֵט בְּכָל יוֹם לְטִיֵּל סָמוּךְ לְעִיר לְרַפּוּאָה וְשָׂאָר כּוֹנֵנוֹת נוֹרְאוֹת שְׁהָיָה לוֹ בְּזֶה וְשָׁמַעְנוּ מִפִּי הַקָּדוֹשׁ אֵז בְּדֶרֶךְ הַטִּיֵּיל כְּמָה תוֹרוֹת וְכְמָה שְׁיַחוֹת וְסַפּוּרִים נְפִלְאִים וְנוֹרְאִים גַּם הַמֵּאֲמָר הַמִּתְחִיל: דַּע כְּשֶׁאֶחָד מִתְפַּלֵּל בְּשִׁדְדָה הַנִּיָּאָר עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כַּד־סג): "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשִׁדְדָה" וְכוּ' (בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן י"א) נִיָּאָר גַּם־כֵּן אֵז בְּעֵת שְׁנַסְעֵנוּ עִמּוֹ לְטִיֵּיל וְעַמְדָנוּ בְּשִׁדְדָה אֶחָד וַיִּרְדְּנוּ מִהַעֲגָלָה וְהוּא הָיָה עֲדִין יוֹשֵׁב עַל הַעֲגָלָה וְעַמְדָנוּ סְבִיבוּ בְּתוֹךְ כָּךְ הִגִּיעַ שְׁעַת הַמִּנְחָה וְהֵינּוּ רוֹצִים לְהַתְפַּלֵּל שָׁם אֵז אָמַר הַתּוֹרָה הַנִּ"ל וְהָעֲנִין שָׁם שְׂכַשְׂמַתְפַּלְלִין בְּשִׁדְדָה אָזִי כָּל הָעֹשְׁבִים וְכוּ' נִכְנָסִין לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְכוּ' עֵינֵי שָׁם וְאָמַר אַחֲר־כָּךְ שְׂכַמּוֹ שְׂאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים סְבִיבוּ הוּא רוֹאֵה כָּל

זֶחֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתק - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַעֲשִׂים אִיךָ כָּל עֹשֶׁב וְעֹשֶׁב דּוֹחֵק עֲצָמוֹ לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד
מִהָעוֹמְדִים שָׁם כְּדֵי לְעֹלֹת וְלִכְנֹס בְּתוֹךְ תְּפִלָּתוֹ כְּפִי הַמְּבֹאֵר
בַּתּוֹרָה הַנִּלְ:

גַּם הַתּוֹרָה שֶׁל אֵיחָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ עַל פְּסוּק "וְאֵיחָ הַשָּׁה לְעוֹלָה"
(בְּרֵאשִׁית כ"ב"ז) בְּסִימָן י"ב וְהַתּוֹרָה עַל מֵאָמֵר מֵאֵי טַעְמָא גְּמֵלָא
זוּטֵר גְּנוּבְתָהּ וְתוֹרָא אֲרוּכָא גְּנוּבְתָהּ (שְׁבַת עו:) הַמֵּתְחִיל: אֵלּוֹ
הַמֵּתְפָּאֲרִין בְּגְדוּלוֹת בְּסִימָן ט"ו, וְהַתּוֹרָה הַמֵּתְחִיל: הַקָּשׁוֹ מִפְּנֵי
מָה כְּשֶׁאֶחָד מִבְּקֵשׁ פְּרִנָּסָה וְכו', בְּסִימָן ט"ז, כָּל זֶה שְׁמַעְנוּ עַל
הַדֶּרֶךְ, בְּשַׁעַת הַפְּטִייל וְעוֹד שְׁאֲרֵי תוֹרוֹת וְכָל הַמֵּאֲמָרִים הַנִּלְ וּמָה
שְׁנֵאָמֵר עַל בְּדִיחָא דְעֵתָהּ (שָׁם) וְכָל מָה שְׁשִׁמְעְנוּ אֶז עַל הַדֶּרֶךְ
הַכֹּל מְקֻשָּׁר וּמְרָמֵז בְּמֵאֲמָרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, בְּאַגְדָּה
הַפְּלִיאָה שְׁשָׂאֵל רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי זִירָא בְּעֵת שְׁהֵיחָ בְּדִיחָא דְעֵתָהּ
אֲרַבְעִים וְתַשְׁעָה תַרְנַגּוּלָא מִדְּלֵי עֵינָא וְכו' וְשָׁם מְרָמֵז כָּל זֶה:

סֵדֶר שְׁלֵחֵי עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

(ד) כֹּל שֶׁקֶצֶץ אַע"פ שִׁיעֵשָׂה הָא"י מִלֵּאכָה בַשַּׁבָּת מוֹתֵר לְיִשְׂרָאֵל
לְלַבּוֹשׁ הַכְּלִי בַשַּׁבָּת עֲצֻמָּה דְכָל שֶׁקֶצֶץ אֲדַעְתִּיהָ דְנַפְשִׁיהָ קָא
עֵבִיד: הֵגָה וַיֵּשׁ אֲוֹסְרִין לְלוֹבֵשׁוֹ כֹּל שִׂידוּעַ שְׁהָא"י גָּמְרוּ בַשַּׁבָּת (הַג"א פ"ק
דְּשַׁבָּת וּמַהֲרִי"ל וּב"י בְּשֵׁם רֹקַח) וְצָרִיךְ לְהַמְתִּין בְּמו"ש בְּכַדִּי שִׁיעֵשָׂה (א"ז) וְהַכִּי
נִהוּג לְכַתְחֵלָה אִם לֹא שְׁצָרִיךְ אֵלָיו בַּשַּׁבָּת שְׂאֵז יֵשׁ לוֹ לְהַקֵּל וְאִם
יֵשׁ לְתַלּוֹת שְׁנַגְמָר בַּע"ש מוֹתֵר בְּכָל עֲנִין (הַגְּהוֹת אֶלְפִסִּי) וְדוֹקָא אִם
שָׁגַר לוֹ הָא"י לְבֵיתוֹ אֲבָל אֲסוּר לִיקַח כְּלִים מִבֵּית הָאוֹמֵן בַּשַּׁבָּת וַיּו"ט (מֵרַדְכִי
פ"ק דִּיּו"ט וְא"ז וְהַגְּמ"י פ"ב מֵהַל' יו"ט וְהַגְּמ"א פֶּרֶק אֵינן צָדִין) וְכָל זֶה בְּכָלִים שֶׁעֲשָׂה
לְיִשְׂרָאֵל (ב"י) אֲבָל א"י שֶׁעוֹשָׂה מִנְעֵלִים עַל הַמִּקְחָ מוֹתֵר לְיִשְׂרָאֵל הַמְכִירוֹ
לִילְדָ וְלִיקַח מִמֶּנּוּ בַשַּׁבָּת וְלִנְעוּלָם וּבִלְבַד שְׁלֵא יִקְצוּץ עִמּוֹ דְּמִי הַמִּקְחָ (הַגְּמ"א
פ' אֵינן צָדִין): (ה) וּמוֹתֵר לְפַתּוּחַ מִים לְגִנָּה וְהֵם נִמְשָׁכִים וְהוֹלְכִים בְּכָל

השבת ולהניח קילור (סם של רפואה שנותנין על העיין) עבה על העיין
 אע"פ שאסור להניחו בשבת ולתת מוגמר תחת הכלים והם
 מתגמרים מאליהם כל השבת ואפילו מוגמר מונח בכלי דאין
 אדם מצווה על שביתת כלים ולתת שעורים בגיגית לשרותן
 וטוענין בקורת בית הבד והגת מבעוד יום על זיתים וענבים
 והשמן והיין היוצא מהם מותר (ועיין לקמן סימן ש"ב סעיף ג') וכך בוסר
 ומלילות שריסקן מבעוד יום מותרים המשקים היוצאים מהם
 ומותר לתת חטים לתוך רחיים של מים סמוך לחשיכה: הגה ולא
 חיישינן להשמעת קול שיאמרו רחיים של פלוני טוחנות בשבת ויש אוסרים
 ברחיים ובכל מקום שיש לחוש להשמעת קול (טור ותוספות והרא"ש פ"ק דשבת
 וסמ"ג וסמ"ק וסה"ת והגה"מ פ"ו ותשובת מהרי"ו סימן ק"ל ואגור) והכי נהוג לכתחלה
 מיהו במקום פסידא יש להקל כמו שנתבאר לעיל סוף סימן רמ"ד. ומותר
 להעמיד כלי משקולת שקורין זייגע"ר מערב שבת אע"פ שמשמיע קול
 להודיע השעות בשבת כי הכל יודעים שדרכן להעמידו מאתמול (טור ועיין
 לקמן סימן של"ח): (ו) לא יצא אדם ערב שבת סמוך לחשיכה במחטו
 בידו ולא בקולמוסו שמא ישכח ויוציא אבל מותר לצאת בתפלין
 סמוך לחשיכה לפי שאינו שוכחן: (ז) מצוה למשמש אדם בכליו
 בערב שבת סמוך לחשיכה שלא יהיה בהם דבר שאסור לצאת
 בו בשבת:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תרמ: ובכך יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שתהיה
 בעזרי תמיד, ותעזרני להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה
 ועצומה, בכל לב ונפש באמת לאמתו ואזכה לכוון היטב בכל
 דבור ודבור של התפלה הקדושה, ולא יצא שום דבור מפי
 בתפילתי שלא בכונה ואשמיע לאזני היטב היטב מה שאני מוציא

בְּאֵמֶת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַי הַתְּעַנִּיּוֹת שֶׁאֲנִי מְחַיֵּב לְהִתְעַנּוֹת
בְּשִׁבִיל תְּשׁוּבָה עַל עֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים כִּי אַתָּה לְבַד יַדְעָתָ אֶת כָּל
הַמְּנִיעוֹת וְכָל הַסְּפִקוֹת וְהַבְּלוּלִים שֶׁיֵּשׁ לִי עַל זֶה, עַד שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ
לְתֵת עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי כִּלְל בְּעֵינַי זֶה שֶׁל תְּעַנִּיּוֹת וְאַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה
אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת עַד אֲשֶׁר כָּל יְמֵי לֹא יִסְפִּיקוּ לִי לְהִתְעַנּוֹת חֵלֶק
אֶחָד מֵאַלְף וּרְבָבָה מִמָּה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת עַל תְּקוּן חַטָּא
וּפְגָם אֶחָד מִחַטָּאֵי וּפְשָׁעֵי וּפְגָמֵי הַמְּרַבִּים מְאֹד וְאִין אֶתְּנוּ יוֹדֵעַ עַד
מָה, לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת לִישֵׁב דַּעְתָּנוּ כִּלְל בְּעֵינַי זֶה, כִּי אֲשֶׁר נִגְלָה
לְפָנַיךְ אֲדוֹן כָּל חוּם וְחֵנֶנִי וְרַחֵם עָלַי, וְהַדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ וּלְמַדְנִי
הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֵינַי זֶה, וּבְכָל הַעֲנִינִים וְהַהֲנָהגוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, בְּאֶפֶן שֶׁאֲזַכָּה לְצֵאת מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל,
וּלְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם וְאֲזַכָּה לְהִיּוֹת כָּל
יְמֵי בְּתְשׁוּבָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוּלָה בְּאֵמֶת:

תְּרַמֵּב: וְתִזְכְּנִי שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתִי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוּלָה בְּלִי שׁוּם
תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, רַק לֶאֱכֹל מְעַט בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשִׁי
דְּקִדְשָׁה וְאֲזַכָּה לְהִיּוֹת בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים הָאוֹכְלִים לְשִׁבְעַ נַפְשָׁם
דְּקִדְשָׁה כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "צְדִיק אוֹכֵל לְשִׁבְעַ נַפְשׁוֹ" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
מָרָא דְּעַלְמָא כִּלְא, שִׁטְחִתִּי אֵלַיךְ כִּפִּי לָךְ לְבַד עֵינַי תְּלוּיּוֹת, לָךְ לְבַד
רְעִיּוֹנֵי צוּפִיּוֹת, לְמִתְנַת חֲנָם לְנִדְבַת חֶסֶד לְתַשׁוּעַת ה', עֵינַי
מִיַּחֲלוֹת וְדוּמִיּוֹת "צָפוּ מֵיָם עַל רֵאשֵׁי אֲמֵרֹתַי נִגְזְרֹתַי קָרָאתִי שְׁמֶךָ
ה' מִבּוֹר תַּחֲתִיּוֹת מִבְּטָן שְׁאוּל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעְתָּ קוֹלִי קוֹלִי שְׁמַעְתָּ אֵל
תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתִי לְשׁוֹעֲתִי" וְאֲשֵׁב וְאֵיחַל וְאֲצַפֶּה לְרַחֲמֶיךָ "עַד
יִשְׁקִיף וַיֵּרָא ה' מִשָּׁמַיִם" עֲזַרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי "עֵינַי תָּמִיד אֵל
ה' כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלִי" יִשְׁלַח עֲזָרִי מִקִּדְשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֵנִי
וּמִכָּל מִינֵי טְמָאוֹת וְזַהֲמוֹת מְהֵרָה יוֹצִיאֵנִי, וּבְכָל מִינֵי קִדְשׁוֹת

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתקד - צמח מזהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יְקַדְּשֵׁנִי וְלִכֹּל מִיְּנֵי תְּשׁוּבוֹת בְּאַמֶּת יִזְכְּנִי, וְלַחַיִּים טוֹבִים חַיִּים
אַרוּכִים חַיִּים נְצַחִים מְהֵרָה יִגְיַעֲנֵי וְלְאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה חוֹשָׁה מְהֵרָה
יְבִיאֵנִי וּבְכָל הַתְּקוּנִים יִתְקַנְנִי, וּמְרִיב לְשׁוֹנוֹת בְּסִכּוֹ יִצְפְּנֵנִי "אַל
תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זְקָנָה כְּכֹלֹת כַּחַי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ
וְרוּחַ קְדֻשָּׁךְ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי ה', אֱלֹקֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי
חוֹשָׁה לְעֹזְרֹתַי ה' תִּשׁוּעָתִי יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן וְאָמֵן:

תְּפִלָּה נֹחַ תְּרַמֵּג: ה' אֱלֹקִים אֲמֶת, עֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַצִּילֵנִי
מִן הַשָּׁקֶר, וְהִיָּה עִמִּי תָמִיד וְשָׁמְרֵנִי שְׁלֹא יֵצֵא שׁוֹם
דְּבַר שָׁקֶר מִפִּי לְעוֹלָם בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנּוּס בֵּין בְּרָצוֹן
וְתַעֲזָרֵנִי שְׁלֹא אֶהְיֶה נִכְשָׁל בְּשׁוֹם דְּבַר שָׁקֶר אֲפִלּוּ בְּטָעוֹת זַכְּנֵי
לְאַמֶּת בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים חוּם וְחֶמֶל עָלַי וְהַעֲלֵנִי מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה
מִחַל לְקֹדֶשׁ קְדֻשָּׁתִי בְּקֹדֶשְׁךָ הַעֲלִיזָה בְּאַמֶּת "חֲלִצֵנִי ה' מֵאָדָם רָע
מֵאִישׁ חַמְסִים תִּנְצֵרֵנִי, כָּל מְצוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שָׁקֶר רִדְפוּנֵי עֲזָרֵנִי ה'
הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שָׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה דֶּרֶךְ שָׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרְתֶךָ חֲנֻנִי לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֲשֵׂה רְמִיָּה דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא
יִכּוֹן לִנְגַד עֵינָי" חֲנֻנִי וְעֲנֵנִי וּפְדֵה נַפְשִׁי הַאֲמַלְלָה מִן הַרָע וּמִן
הַטְּמֵאָה וּמִן הַשָּׁקֶר, וְתֵן לִי בְּמִתְנַת חֲנָם אֲמֶת וְחֶסֶד וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
מֵאֲתֶךָ קְדֻשָּׁה וְטַהֲרָה אֲמֶת וְטוֹב הַחֲזִירֵנִי בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
בְּאַמֶּת, וְזַכְּנֵי מֵעַתָּה לְצֵאת מְהֵרָה מִרָע לְטוֹב מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה
מִשָּׁקֶר לְאַמֶּת, וְאַזְכֶּה לְעֵצָם הָאֲמֶת לְאַמְתוֹ וְתִמְשִׁיךְ הַשְּׂגָחָתֶךָ
הַשְּׁלֵמָה עָלֵינוּ, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּעֵין הַחֶמְלָה וְהַחֲנִינָה, עַד
שְׁנִזְכֶּה לְהַכִּיל בְּךָ בְּאַמֶּת וְיִתְאַחֲדוּ וְיִכָּלְלוּ אַחֲרַי הַבְּרִיאָה בְּקֹדֶם
הַבְּרִיאָה עַל־יְדֵי הַשְּׂגָחָתֶךָ הַשְּׁלֵמָה וְיִהְיֶה כְּלוֹ אֶחָד כְּלוֹ טוֹב כְּלוֹ
קְדֻשָּׁה כְּלוֹ אֲמֶת: